

ЦАРИГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

ГОДИШНА ЦѢНА.

предплатима.

За Цариградъ меджидіета бѣли пѣтъ;
за конъ и въ Одесса меджидіета бѣли
шестъ и половина. — Отъ Одесса за
всички-тъ мѣста въ Россіа плащася
въ година-та за пресилка-та на рус-
ска-та поща 2 карбовни.

№ 320

ИЗДАВА СЕКА СУББОТА.

Подписка-та ся пріема въ Печатница-та
ны на Першембе-пазаръ въ улицата Глав-
нани. Въ Одесса у Его Благородіа
Николай Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакція-
та Журнала Москвитянина.
Въ Букурещъ у Г-на Христа
Георгіева Въ Ибраила у Г-на
Михаила Поповича.

БЪЛГАРСКИ ИЗВѢСТІЯ.

Французскій Журналъ Прессъ д'Оріанъ отъ 11 того, съдържава пространна една статія съ коя-то ся отговаря на Греческій нѣкой Въстникъ Византистъ, кой-то отъ нѣколко време наелъ ся е да докажи че Болгарите немали правда да ся плачатъ отъ злоупотребленія-та на Гречески-те Владыцы, а нито пакъ можали да ся отдѣлятъ отъ Великата восточна църква, коя-то была имала власть сама, по правила-та и заповѣди-те, кои-то отъ старини получила, исключительно дагы управлява.

Мы не вмѣстяваме тая статія отъ Греческій-атъ Въстникъ защото мыслиме наши-те читатели да предвиджатъ какво може да ся каже въ таковъ Въстникъ за вопросъ то-лько важень, а органичаваме ся само да вмѣстиме, размышленія-та, кои-то Прессъ д'Оріанъ прави веру на нея, и тѣ са слѣдующи-те:

Состояніе на Болгарія.

Особни-те писма, кои-то въ Прессъ д'Оріанъ ся вмѣстиха за состояніе-то на Болгарія, явиха плачевно-то состояніе на това мѣсто. Огнетенія-та, злоупотребленія-та отъ разни видове, кои-то тежатъ веру злощастни-те жители Болгарии явиха ни ся отъ челоуѣцы искренни и доброжелатели. Казуваме же че жалби-те не са вообще противъ Оттамански-те власти, и, ако, по нѣкой путь, чиновницы нѣкой пренебрежили должностите си, Порта-та не е останала глуха на уплаква-ніа-та на жители-те: посланіе-то Нусретъ Беево, мѣрки-те, кои-то преди малко противъ Пловдивскій-атъ Мюдиръ ся взеха показува че пожеланіе-то на правителство-то никогда не ся е отказало на желанія-та на жители-те.

Но има друга власть отъ Порта-та която почти безбуждена е, по деспотическа, и ради Священнѣ-атъ свой характеръ, види ся да ся ободрава защото не ся наказува. Немаме нужда да кажиме кой е тая власть. Наши-те писма не са ли често приказували за соблазново-то това торговство, и мучителски-те тѣя дѣянія, кои-то както познаваме не произхождатъ отъ Вѣра-та, но произхождатъ отъ челоуѣцы нѣкон, кои-то со самоуластнѣ-атъ свой примѣръ посѣха съ умнишеніе глубоки корени на несогласіе-го между жители-те съвѣтъ Патріархически? Освенъ това не потрудохме ли ся съ почитаніе да ся да ся отпразниме даже и камъ почитаемы-атъ началникъ на тая църква, и да явиме злоупотребленія нѣкон, станали безъ негли онъ да знае? не казахме ли и имена-та на челоуѣцы нѣкон кои-то бѣха достойни да чуютъ думи отъ погорин-те си? Мы оставихме ли отвѣтственность-та на нѣколцина да тежи веру вси?

Види ся на конецъ, нашъ гласъ да ся чу, и единъ отъ пастыри-те, за кого-то често ся е споминало въ Прессъ д'Оріанъ призова ся, казувае, въ Цариградъ да дойде и отаѣтъ за поведеніе-то си да даде, а Другъ пакъ викналъ ся въ Едирне.

Това време е избралъ Греческій нѣкой Въстникъ, Византистъ, за да сообщи из-

бранна една статія противъ Прессъ д'Оріанъ. Но не знаеме да ли онъ иска да защити призованный-атъ въ Цариградъ Владыка. Тежко и горко на Г-на Неофита ако не има по силни и по прилични слова да ся отговори отъ оныя, кои-то Византистъ дава!

Х Писмо пратено до Прессъ д'Оріанъ.
Терново, 5 марта.

Наше-то состояніе ить день на день несносно става. Гоненіе-то отъ Гречески-те Владыцы стигна до най горный степенъ, и Г-нъ Неофитъ може ся горделиви за седмъ каази, кои-то подъ нозе-те си е положилъ.

Споредъ както ви го бѣхъ писалъ, управленіе-то того Пастыря тежало бѣше шестъ години, а Негово Императорско Величество Султанъ-атъ, въ свое-то путешествіе по Румелии, хвхри го отъ Архіерейскій-атъ престолъ и махна го отъ мѣсто-то. Но Цариградскій-атъ Патріархъ послѣ нѣколко време пакъ ни го испрати, и отъ тогда наша-та Епархія тежко пахти подъ тираническа-та власть на Г-на Неофита.

Несносни-те злоупотребленія и жертвите, на кои-то сме свидѣтели, побудиха ни да ся плачмъ; но тежко и горко на оныя, кои-то дерзнаха гласъ противъ него да вдигнатъ...

Хат-и-Хтмаюнъ-атъ като излѣзе, даде ни малко душа, и представители народни въ Цариградъ ся испратиха за да явятъ на царско-то правителство огнетенія-та, кои-то верховно-то Духовенство противъ насъ употреблява. Правителство-то даде заповѣдь да испитатъ со строгость работи-те, кои-то въ Терново ся случаватъ. Но тая заповѣдь какъ ся исполнява? Оныя кои-то ся настанени да взематъ жалби-те отъ народъ-атъ противъ Митрополитъ-атъ, много злѣ ги пріемае; и нѣкон отъ представители-те уловиха ся и запрѣха ся; а мнозина други принудени со сила да ся заклеватъ на Евангеліе то ще казувать истината, нешто, кое-то за насъ е отъ смѣръ, но тежко! Но со заплашаваніе и съ зашираніе ли истината ся намѣрва?

Ако Г-нъ Неофитъ е правъ и нищо отъ Болгарски-те оплакованія нема да ся страхува, защо дагы не остава свободно да говорятъ? Но ако Терновцы-те са лоши, отъ Ески-Заара, отъ Казанлъкъ, отъ Сивлиево, и отъ главни-те села не дойдоха ли представители да ся плачатъ отъ него? Тѣ имаха мазари и мазбати, защо клеха и тѣхъ и зашогы зашираха? Повече отъ сто души клеха, повече ли двадесетъ души зашираха.

Освенъ това сеймени по кааза-та ся распржсинаха за да раздаде слухъ чи оныя кои-то въ Цариградъ отидоха да плачатъ отъ Митрополитъ-атъ, въ заточеніе были испратени, и че исто-то това ще пострадаатъ и оныя кои-то отъ селяни-те подпиевъ противъ него ударятъ.

Наукаваме ся какъ отъ Порта-та ся дало ираде до Патріаршія-та за Неофита да ся дигне отъ Терново за Цариградъ. Зщо Патріаршія-та още не го е испроводила, третя поща е днесъ, или гледа да му ладе време да ны испозадрятъ да ны исплашатъ, че на си-

ломъ да го уговоримъ, или да ны наклеветатъ че да ся оправдае той? Толкова години какъ на навѣтуватъ, гдѣ и въ какво ся показаме невѣрны на царъ-атъ си, но довольно веке стига са ни чернили съ това име предъ свѣта. Дѣто ша на плашатъ дѣто ша на заширатъ и да заглушаватъ гласа на жалованія-та ны подобръ да на избятъ, а не съ таквизи клеветы да на лишаватъ отъ милость-та на велиководущи нашъ Султанъ.

Имѣючи правда, надѣме ся висока-та воля нашего Царя наскоро да ны избави отъ злини-те кои-то веру насъ тежатъ.

Слѣдующій-атъ отговоръ на грѣцкій-атъ въстникъ Византистъ испрати ны ся отъ единого пріятеля.

Грѣцкый Дневникъ "Византистъ" въ 48-ый брой послужи свои-ты читатели съ единъ дългъ и оскрѣбителинъ членъ. Безпристрастно ако ся разгледа намира ся у него подъ едно богато облѣкло отъ велерѣчивы и дръзостны изрѣченія едно съдържаніе отъ несъобразны и неслѣдственны мысли. У него наглавно иска да ся каже, че

1) „Велика-та црква, кож-то сама има црковнѣ-тѣ власть, има правдинъ да дръжи подъ скиптра ся всички православны области та по това ни единъ народъ не може да състави особеннѣ Іерархія.“

2) „Грѣцко-то Духовенство духовны-ти си чада не отдѣли и не препознава по народности, а за всички-ти равно и еднакво ся грѣжи, оправя и провѣщава по Еллинскый языкъ, кой-то има прѣимущество каго языкъ за проповѣданіе истинны-ти христіанскы и языкъ за просвѣщеніе.“

3) „При все това една Етерія съставена отъ тѣя челоуѣцы луды и изумены, ище да отдѣли Българско-то стадо отъ подданничество-то му кавъ Великѣ-тѣ цркви и да състави Българскѣ Іерархія.“

Не е наша работа да распытаме да ли Грѣцка-та Ц-градска Патріаршія, противъ думи-ти на Грѣцкый Дневникъ, има условенъ и наслѣдственнѣ правдинъ да дръжи всички православны области подъ своѣй скиптръ; отъ прѣвъ поглѣдъ усѣща ся колко истинность има въ тѣя изрѣченія. За насъ довольно е да кажемъ, че мы, Българіе-ти, ся намираме и о-стаемъ подъ дръжавнѣ-тѣ скиптръ на блистателнѣй Османскый Владѣтель, Н. И. В. Султана, и че мы сме чада Султановы, при все това что духовно принадлежимъ, като чада, на Вселенскѣ-тѣ православнѣ цркви. Извѣстно ни е, че още отъ прѣвы-ти времена на христіанство-то и до днесъ, както въ време-то на великый Константинъ, кой-то възвыси на прѣвъ степенъ и Ц-градскый пастырскый прѣстолъ, така и на днешне време, сществуваха ся и сществувають много отдѣлы Іерархія, като на пр. Іерусалимска, Антиохійска, Александрійска и про. и вси православни народи, освѣнь Българіе-ти, нѣхъ ся особенно црковно началство. По това не знаемъ какъ да разумѣмъ и да спосрѣдимъ казано-то въ Грѣцкый Дневникъ че само Грѣцка-та Патріаршія има исключително црковнѣ-тѣ власть на всички православны, като ѣхъ е наслѣдила отъ памти-вѣка.

Г-нъ Редакторъ на Гръцкый Дневникъ у-
вѣрива, какво и Българіе-ти, като никога нѣма-
ли не могатъ да имать особенъ Іерархіѣ. ни-
то могатъ си откъсати отъ наложено-то имъ
отъ вѣка црковно началство. Мы имаме и
щахъ да доказваме прогнито то: имали ли сѣ
Българіе-ти Іерархіѣ, коя-то съществувала и
много время послѣ откъсати си подчинихъ сѣд-
бѣ-тъ на блистателный Османскый Девлетъ.
то е въпросъ Историческый, извѣстенъ много
по-добрь на Ц градскѣ-тъ Патріаршіѣ, нежели
намъ. Колко-то за че ни е наложила црковнѣ-
тъ си власть, а сѣ това и тѣшко нѣго, мы го по-
знаваме и чувствуваме, и за това мислимъ че
имаме правдинѣ, ако сѣ оплакваме; имаме пра-
вдѣ да пытаме: по какъ правдинѣ ни унищо-
жи народнѣ-тъ Іерархіѣ Ц градскый Патріар-
хатѣ, та ни намѣтна Деспотѣ Гръцѣ; челове-
цы намъ чужденцы и неискренны; правдѣ имаме
да пытаме: на что сѣ основава стрѣнно-то
притязаніе да ни заглушаватъ народный языкъ
и да ни намѣтатъ Еллинскый?

Отъ наши-ты праведны жалбы обаче Гръ-
цко-то Духовенство нижда сѣ като доказано,
та поставя свои проповѣдники, да ни казватъ,
зачто то само има исключително промышленіе
за всички народы, и по това наши-ты жалбы
не сѣ законны, нито сѣ друго нѣчто осѣни-
уорѣ и хулы врѣху Духовенство-то и Еллин-
скый языкъ.

Мы не отричаме достоинство-то на Гръ-
цко-то Духовенство и на Еллинскый языкъ, ни-
то прѣзираме ничѣ народность; нѣ ако по
правдинѣ, кой-то има всякой народъ сѣ призо-
ваніе врѣху себе милости-ты на свой Госпо-
дарѣ, бы сѣ наслаждавалъ сѣ наши-ти правди-
ны, кои-то имать вси подданически народи, то
каково оскорбленіе има за Ц градскѣ-тъ Патрі-
аршіѣ? и Българскый народъ проси да сѣ за-
щити и обезпечи народность-та му, това най-
свято достоиніе на всякого, то какво нападе-
ніе, какъвъ укорѣ има за Еллинскый языкъ?
Незаконность и безчеловѣчіе е да сѣ тѣлче
чужда народность, а да сѣ лази собствен-
на-та, то е дѣло внушаемо отъ само-то
естество, и припознато за священію у всички
времена.

По думы-ты на Гръцкый Дневникъ, восточ-
ный Клеръ не обыча дѣленіе-то и несъгласіе-
то, та по това, види сѣ не отдѣля и не признава
народности другы, освѣнъ единъ Е л л и н и з м ѣ,
кой-то предъ очи-те му знача Х р и с т і а н и з м ѣ
и п о л и т и з м ѣ.

Наистинѣ на Евангелскѣ любовь ще сѣ
утвърждава, кога, безъ да прави разлику ме-
жду различны народности, слива и стопява все-
чкы въ единъ Еллинскый народъ!

Казватъ ни, че Гръцкый Клеръ най-точно
испълнява свои-те длѣжности, и не извѣтъ вся-
кой укорѣ, а уплаквай-та ни противъ злоупо-
требленіа-та му примѣтъ като хулы и клеветы,
скованы отъ нѣкой себелюбцы и корысто-
любцы. Мы на опытъ го знаемъ и можемъ да
увѣримъ, че Гръцко-то Духовенство въ Бълга-
ріѣ не изпълнява други длѣжности, освѣнъ да
граби, да глобява, да насилва, а въ благодар-
ность за млеко-то, что дон, за вѣлнѣ-тъ, что
стиже, за кожѣ-тъ, что дере отъ Българско-
то си стадо, не заплаца му сѣ друго освѣнъ
сѣ прѣдставленіе него като съмнително и
бунтовно, и сѣ гоненіе народность-тъ му и я-
зыка му.

Колко-то за грѣши-ти на Гръцкый Клеръ
въ да просвѣщава и наставлява Българско-то
стадо, той, като не познава языка на стадо-то
нито пакъ стадо-то разумѣва неговнѣ гласѣ,
постоянно и прилѣжно сѣ труди, не можетъ го
отрѣ, да го наставлява и просвѣщава и въ
цркви-ти и въ училища-та на Еллинизмѣ на
Еллинскый языкъ, като языкъ, кой-то ималъ
нѣкакво сѣ преимущество, и по кой-то св. А-
постолѣ проповѣдали на всички народи Еванге-
ліе-то, и языкъ за проповѣданіе и за всяко
добрь разумѣваемо просвѣщеніе.

До колко сѣ потрудило за добро-то ни
Гръцко-то Духовенство, работѣ-ты самы нека
говоритъ: училища-та, цркви-ты и священс-

тво-то не ли сѣ главный прѣдметъ на тѣхнѣ
бдительность? А гдѣ училища, повдигнаты отъ
Духовенство-то? Гдѣ сѣ тѣя Еллинскы учили-
ща, въ кой-то както казува Гръцкый Дневникъ,
предава сѣ и Българскый языкъ? Наспротивъ
несѣтны-ты суммы, что събиратъ, да ли въ
Видинѣ, или въ Трѣново или въ Филибе или
на друго нѣкое мѣсто, Гръцкы-ты Владыкы сѣ
повдигали училища, въ кое-то да сѣ изучать
поне-тѣн млади, что щѣтъ да вѣткнать испо-
сѣвъ въ Духовно званіе? Тѣи самы, сѣ увѣрен-
ность го казваме, не само что не сѣ сѣ погрѣ-
шили за учебны заведеніи, нѣ оше и прѣпят-
ствувать въ да сѣ отвори-тъ училища, ако не
бы были тѣи Еллински. А за цркви-ты ни, за
священство-то! по голѣмы заслугы можаше
ли да направѣ Гръцко-то Духовенство отъ тежъ
что е направило да нѣмѣтъ Българіе-ти и по-
трѣбны-ты си Богослужебны книги, а да сѣ
принуждени за да обръцатъ взора си камъ чу-
жденцы, и да чакатъ да имъ дохождатъ такыи
книгы изъ чужды земли?

Доказваніе-то на Гръцкый Дневникъ, че Гръ-
цко-то Духовенство никога не е и помислило
да грѣчи Българѣ-ти, не знаемъ какъ да по-
срѣдимъ сѣ съчинѣ-тъ на работы-ты, кога и
самыо пакъ тоя Дневникъ казва, че у Бълга-
ріѣ повече-то пишѣтъ и говорятъ Еллинскый
языкъ. Ако е така, то сѣ това не доказва ли
сѣ, че Гръцко-то Духовенство за главнѣ цѣль
сѣ е поставило въ Българіѣ да заглуши наро-
дный языкъ на Българѣ-ти и погрѣчи? не е
ли това намѣреніе гдѣ-то въвелъ и въ цркви-
ты и въ училища-та Еллинскый языкъ?

Може ли ны задоволи Гръцкый Дневникъ
сѣ казаніе-то си, че и въ Българіѣ има и
цркви, служѣ по Българскый языкъ за и ро-
сты-ты? Истина е че не сѣ вдаде на Гръ-
цко-то Духовенство да погрѣчи всички ты цркви;
и гдѣ-то не може да сполучи цѣль-та
си, тамъ наричатъ просты хората, что слу-
шатъ слово Божіе не на Еллинскый языкъ.

Кога сичко това е ясно като день, то пы-
таме не е ли гоненіе противъ народность-та
ни, да ни заглушаватъ народный языкъ и по-
цркви-ты и по училища-та, да ни гонятъ учи-
тели-ти, да ни затварятъ народны-ты учили-
ща, и на мѣсто тѣхъ да ны силѣтъ сѣ Еллин-
ски училища и сѣ Еллинско учение? Гоненіе
противъ народность-тъ, и съвършенно нейно
прѣзрѣніе не показвали и антихристѣанска-та
проповѣдъ, че человекъ, безъ да е Еллинъ, не
може да е христѣанинъ, и да достигне просвѣ-
щеніе? (проповѣдъ въ Филибе у црквиѣ Св.
Димитрія, 17. Іануаріа 1857 л. при тържествен-
но-то Богослуженіе, кое-то отслужилъ Г-нъ
Хрисанъ Филиппополскый).

Самый Редакторъ на „Византизмъ“ кой-
то иска да брани Духовенство-то, и не довол-
но доказва гоненіа-та противъ народность-та
и языка на Българѣ-ты. Той отъ единъ странѣ
казва, за Гръцкый клеръ има всички правосла-
вны равно и еднакво, та по това и на Бълга-
рѣ-ты никога не е забранило да отправлявать
Богослуженіе-то въ цркви-ты си на свой на-
роденъ языкъ. А отъ другѣ странѣ, като нице
да отбрани Адрианополскаго Митрополита, кой-
не целѣ да служи по Българскый языкъ при
всичко-то това желаніе и моленіе на Бълга-
рѣ-ты Желепы въ Едрене, той самъ доказва
противно-то: казвѣ, че понеже въ восточ-
но-православнѣ цркви-ти има доз-
воленіе да сѣ чуе другъ языкъ о-
сѣвъ Е л л и н с к и й, то нужно было не-
премѣнно Митрополитѣ-тъ да пыта чрезъ Те-
леграфа Ц градскѣ-тъ Патріаршіѣ и да нице
дозволеніе.!!! По такыо едно неслѣдственно
доказваніе, что трѣбува да заключимъ? Или
че цркви-ты, въ кои-то сѣ отправлява Бого-
служеніе-то по Българскый языкъ, не сѣ во-
сточно-православны, и тогава, по сѣщѣ-тъ
причинѣ, нито Караманлискы-ты, нито Влаш-
кы-ты, нито Сръбскы-ты цркви можаша да сѣ
восточно-православны; или че гдѣ-то сѣ не
дозволява на Българѣ-ты да служатъ Богу по
свой языкъ, кой-то е Българскый, то происти-

ча просто отъ единъ ненависть, отъ едно съ-
стигматическо гоненіе противъ народность-
та нѣ.

При все това обаче жалбы-ты ни про-
тивъ злоупотребленіа-та отъ Гръцко-то Ду-
ховенство, противъ насилѣ-та и гоненіе-то
врѣху нашѣ тѣ народность, нашнѣ языкъ, ис-
катъ да сѣ тѣлкуватъ откъмъ лонѣ странѣ.
Ц градска-та Патріаршіѣ нарѣче распалены
главы и бунтовники, кои-то сѣ оплакватъ отъ
своеволя-та ѣ, а Гръцкый Дневникъ отдава
всичкы тѣя жалбы да сѣ коватъ отъ единъ Е-
теріѣ, съставенѣ отъ шнѣ человекы луды и
изумены Мы увѣряемъ Господина Редактора
на Гръцкый Дневникъ, зашто у насъ, Бълга-
рѣ-ты, нито сѣ съществували, нито съще-
ствувать Етеріи, на и само-то нѣмѣ имѣ намъ
е неавѣстно; Етеріи-те сѣ дѣло свойственно
на Еллины-ты. А жалбы-ты ни противъ свое-
воля-та на Гръцкый клеръ истичатъ отъ на-
раены сръдца на единъ цѣль народъ, кой-то
препада прѣдъ подножіе-то на прѣстола на
милостивѣаннаго си Господарѣ и Царѣ, за да
попроси лѣкъ на раны-ты си.

Мы знаемъ, зашто нито законъ сѣ разла-
ля, нито достолѣніе-то на В. Црквиѣ сѣ уни-
жава, ако да сѣ имаме свой Іерархіѣ; нѣ гла-
вно-то прѣпятствіе е, зашто-то Гръцко-то Ду-
ховенство изгубва сѣ тоя благопріятный слу-
чай да събира и да трупа богатства, да гони
славолюбны-ты и властолюбны-ты си помы-
слы и да простира Еллинизма, кой-то, колко-
то е вредителенъ за Българскый народъ, то-
кова овече е пагубенъ за Османскѣ-тъ Им-
періѣ.

Сѣ прѣдставленіе жалбы-ты си Българ-
скый народъ ожидава отъ Высочайше-то пра-
восудіе и отъ высокѣ-тъ мѣдрость на цар-
ско-то правителство облегченіе на сѣдѣ-тъ
си; а Гръцко-то Духовенство нека сѣ не за-
дава мѣжы, зашто нито правдѣ има, нито мо-
же да носре чарскы-ты милости, за кои-то
че щѣтъ сѣ излежѣ богато и въ тоя случай,
никакъ не съмнѣва вѣрнопопданѣишій Блѣ-
гарскый народъ.

Господине Издателью Ц. Вѣстника,
молимъ да вмѣстите слѣдующе-то.

Благородный примѣръ на вмѣстены-ты въ
прѣдидущій листъ Ц. Вѣстника почтенны лица
Г-нъ Николай Ценова и Г. Михаила Поповича
отъ Ибраилѣ послѣдовахъ и други любородны
Господа, кои-то благоизволихъ да спомогнѣтъ
на училище-то ни. Неописана бѣ радость-та и
като получихме и сѣ тѣжъ пощѣ отъ Ибраилѣ
одно писмо отъ Г-на Иванѣ Т. Полизова,
сѣдружено сѣ едно количество грошове, въ
помощъ на училище-то ни. Тая помощъ пакъ
отъ Г. Полизова е събрана. Не можемъ изрази-
ти чювствителнѣ-тъ сѣ благодарность и
признательность къмъ любородны-ты тѣя лица
кои-то освѣнъ че правятъ добро на свои-ты
родины, смыслѣхъ и наше Карлово, и принесо-
хъ всенкъ по едно количество, кое-то надѣемъ
сѣ да стане добрь примѣръ на наши Карлов-
ци. Тѣи любородни Господѣ отъ Ибраилѣ сѣ:

Г. Ангелъ Кановичъ Свищовецъ принесе
меджидіета бѣлы. 10
Г. Георгій Петровичъ Чобаноглу Слив-
нянецъ, мицца. 4
Г-нъ Димитрій Костоглу Сливнянецъ
меджидіета бѣлы. 5
Г. Георгій Неновичъ Банкеринъ Сливня-
нецъ мицца. 2
Г. Димитрій Х. Ивановъ Д. Банкеринъ
Сливнянецъ меджидіета бѣлы. 4
Г. Иванъ Георгиевъ Чавушоглу, Ямболоцъ
мицца. 2
Г. Анастасъ Дукъади Сливнянецъ мицца 2
Обучаемо-то въ училище-то ни юноше-
ство отпраца моленіе тепло къ Врѣвышнему за
свои-ты благодѣтели.

Карлово.
1857 марта 4.

Епитропи училищни.
Никола Т. Пульоглу.
Иванъ Х. Димитро.
Митко Николовъ.
Василъ Христѣвъ.

Ломъ, 1857 Марта 3.

Като ся притѣснихме въ нашъ-тѣ малъ църквицѣ, кои-то отъ 30 години почти сѣществува на край града ни, и кои-то не може да смѣсти по-вече отъ 100 чловѣци, за нужно държехме да създимъ, при свѣтлинѣ дѣла Нашого Царя С. Аб. М. Хапа, въ срѣдѣ града ни другъ по широкъ и по-добрь; у кой-то смѣстивше ся сички, да можемъ да слушаеме по слободно Божественъ-тѣ Литургіѣ и чте-ніе-то на священно-то писаніе. Но понеже не бѣхме, какво-то и до днесъ не сме въ состоя-ніе та да можемъ да подземемъ сами мы това Богоугодно дѣло, кое-то изискува толко угро-мны изживенія за каманье, дърва, варъ и проч. отъ кои-то ся лишава наша-та областъ; и кои-то трѣбва да копуваме съ высокъ цѣнъ, опре-дѣлили бѣхме прѣди дѣтъ години, единъ нашъ священникъ именемъ П. Иванъ П. Силвестрі-евъ, кому-то и негово Преосвященство, на-шій-тѣ Митрополитъ Видинскій Г. Г. Панаіѣ даде доволно препорѣчителны писма и Пана-хуси до други-ты по Българіѣ Архіереи и Е-пископи, да ходи между наши-ты единородцы по Българіѣ брація и да ги моли да сторятъ нѣчто милость отъ Богдаденно-то имъ имѣніе и да харизватъ на църквѣ-тѣ ни кой колко-то обича. Това мы сторивше, надѣвахме ся той П. Иванъ ди ни донесе въ това растояніе отъ наши-ты братія едно количество милостини най малко отъ гроша 50,000, защото на нау-вахме ся че всекадъ го посрѣщали наши-ти братія съ благодушіе и отъ най малки-ты се-ла даровали го по 500 и по 1000 гр., за кое-то подареніе теиѣж камъ тѣхъ благодарностъ въздаваме.

Той обихвѣвши Брацѣ, Рахонъ, Плевенъ, Софій, Самоковъ, Филибе, Ески-Захара, Чир-панъ, Ловечъ, Троянъ, Тетевене и Шаркюи съ области-те имъ дойде прѣди нѣколко дни тука, и днесъ първенци-ти наши поискаху му хесане ты, и при сички-ты истражванія за го-лѣмъ жалость посочва ни само гр. 2300 и то-въ готовы само гр. 1300, а за други-ты дава единъ темесукъ. Нѣкои отъ насъ го притѣснихме, но той отговори дързновенно, че не сме му ничто дали, та немаме нито правдѣ отъ не-го повече да тражимъ.

Наши-ти Стари разслабватъ работъ-тѣ и траженіе-то, мы обаче побудени отъ ревность, отрѣдихме да извѣстимъ това чрезъ Ц. Вѣст-ника на наши-ты братія, и да помолимъ Архіе-рей-ты, на кои-то прѣзъ области-ти реченный П. Иванъ е мивалъ, за да ни извѣстятъ пакъ чрезъ Ц. Вѣстника, отъ кой областъ колко е зель за тѣжъ цѣль. И така испытавше ся до-брѣ и откривше ся дано подареніе-то на на-ши-ты братія не остане пусто и праздно и дано новопочинаема-та ни църква земе добръ конецъ. !!!

На нѣхно прѣосвященство, кои-то ся за-зематъ да ны открывѣтъ подароцы-ты за на-шъ-тѣ църквѣ щемъ останемъ на вѣки призна-телни.

Цанко Оеодоровичъ; Прота Юванъ Деми-новъ, Ирванъ Оеодоровичъ, Младинъ П. Мо-кришли, Теодоръ Лазаровичъ Георгеви. Ристо-Георгеви, Илио Николови, Попъ Пенко Ікономъ, Юнчо Тончовъ, Иванъ П. и Пишурка, Обретене-Младенови, Маринъ Боновъ, Х. Юванъ Димчовъ, Алекско Зилесковъ, Канчо Петковъ.

Господине издателю Ц. Вѣстника!

Отъ изложеннѣ-тѣ въ вашій листъ статіи връхъ поступки-тѣ на наши-тѣ пастыри, ма удивлявахъ! Но ето и нашъ-атъ тукъ пастыръ какъ настанава и пасе тукъ дебѣлоглавѣтъ словесни Българи и ето че и ны повтараме то-това слово, като други-тѣ: Таковъ бо намъ подобаше Архіерей, кой-то да не е толкова здаденъ на правда-та и на за-конны-тѣ правила, освѣнъ на своятъ интересъ, та споредъ това слѣдува и тукъ въ нашъ-тѣ Карнобашкѣ окръжностъ слѣдующе-то църко-вно смущеніе и ето какъ:

Въ нашъ-тѣ Карнобашкѣ църквѣ е про-

истосъ-атъ Попъ Василь, кой-то отъ какъ ся нарече Владыковъ векиль и Епигропъ, Кар-нобашкѣ-тѣ орисница му е орисала и подари-ла още единъ носъ, и тѣхъ не вижда что да прави но отива при Владыка-та и като го до-брѣ надхва заради Попъ Панаіота и попъ Никифора че ушъ щели да идатъ преди него да са плачатъ отъ него на Владыка-та че ги испудилъ отъ ближнѣ-тѣ и по славнѣ-тѣ села Карнобашки, реченный П. Василь, и нѣмъ далъ да обикалятъ далѣчнѣ-тѣ въ кои-то ся намиратъ по 10—20 къщи Христіаны. А попъ Василь, като Владыковъ векиль и подмазулекъ възгор-дѣся и нема веке да служи въ църквѣ-тѣ ни нито прави друго въ църквѣ-тѣ освѣнъ е под-ложенъ бунурджилакъ. А горны-тѣ други наши попове сирѣчь П. Панаіотъ и П. Никифоръ, дължни са като обикалятъ далѣчнѣ-тѣ села, да дойдатъ отрѣпани да ны четатъ правило въ църквѣ-тѣ, тѣи да ны опѣятъ, да ны вѣнчежтъ и да ны крѣчатъ на матерный нашъ азыкъ, а горѣреченный попъ Василь, кой-то отне и на попъ Никола село то че былъ остарелъ и не му требовало веке гечинимекъ, както казахме горѣ че надыханъ Пастыре ны, и той като на-ша мащиха, аргоса рѣченны-тѣ двама невин-ны попове да не вѣзватъ веке въ църквѣ-тѣ ны, нито да ходятъ некадѣ. Ны подырѣ това за малко време видехме, че Владыка-та прова-жда въ Карнобашка-та въ окръжностъ двама други грѣцкы попове; но много са любопытны за личный имъ характеръ; толкова черны като кюмюрджій, толкова безобразни и грозны: тѣи като престигнаха въ Карнобашъ зафатиха да читатъ въ църквѣ, но ни единъ не остана да ги слуша, защото никой отъ Грѣцко-то имъ не разбира, отъ тамъ отидоха отъ села-та въ едно. кое-то са нарича Докузани; тамъ ги ис-падиша че имъ мраморали Грѣчески, и имъ ре-кле това не е като нашъ Светій Боже, кое-то ны четяха наши-тѣ попове, и всички-тѣ Докузени ся фалатъ че сега са добыли до мазни-тѣ попове че само мазило-то подрехи-те имъ, стигали за зборскый пѣлакъ. Лака ли е за тѣизи Апостоли; кои-то ще пребжнатъ Докузани-те на Грѣца? Ето прочее таковъ намъ подобаше пастыръ.

Карнобашъ, 1857 Февруарій 56.

ЦАРЕГРАДЪ.

По Царска заповѣдъ, Риза бей прежний полномощный министръ въ Атина опредѣ-лился чрезвычайный и полномощный министръ въ Петербургъ.

Споредъ обязательства-та, кои-то Англія и Австрія дадоха, води-те и земли-те турски, ще ся испрознатъ на 18/30 марта. Така ав-стрійцы те послѣ двадни совѣтъ трѣба отъ Княжества-та да ся оттеглятъ, и англійска-та флота слѣзе въ понедеѣльникъ отъ Буюкъ-дере долу на Босфоръ-атъ и утрѣ недеѣля ще ся трѣгне за Англія.

Денеша телеграфическа, кой-то во втор-никъ стигна, извѣстява, казувать, че фирманъ-атъ за банка-та, стигналь въ Лондонъ въ по-недеѣльникъ вечеръ-та.

Подунавски Княжества.

Извѣстія-та отъ Княжества-та са любо-пытни.

Комисари-те, кои-то бѣха опредѣлени да отидатъ да прочитатъ фирманъ-атъ за собра-ніе-то на временни-те Дивани, много благо-дарни останади, както казувать, отъ духове-те на народъ-атъ.

Въ Букурещъ, комисари-те Отоманскій, Французскій, Англійскій и Сардинскій съ го-лѣмо усердіе ся пріели отъ народъ-атъ.

Денеша отъ Яшъ, извѣстява че фирманъ-атъ съ кого-то каймакамъ-итъ ся наименова-ва, ся е прочелъ съ голѣмо торжество на 6 марта.

Его слово-то, кое-то Кабули Ефенди ка-за на Княза Николая Вогориди, Каймакамъ-Молдавски:

" Ваше Превосходительство!

Н. И. В. Султанъ-атъ, желающъ всегда благосостояніе-то на Молдавія, опредѣли съ царски свой фирманъ, време-то по кое-то вре-мени-те Дивани треба да ся собератъ за да изрѣкатъ желанія-та на народъ-атъ за при-гледованіе-то и улущеніе-то на внутренни-те направленія на това Княжество.

" Сый опредѣленъ отъ Высока-та Порта да подамъ вашему превосходительству Цар-скаго того фирмана Августѣйшаго нашего Господаря, дерзая да ся надѣя че върни-те Молдовани ще видятъ въ него, както всегда, отечески-те чувства на правительство-то Им-ператорскаго Его Величества, и уцѣняющи важность-та на дѣло-то кое-то ще исполвятъ, ще правятъ, избранія-та, на кое-то тойзи фир-манъ опредѣлва начина-атъ, съ тихость и кроткость, кои-то Высока-та Порта има пра-во отъ тѣхъ да ожидава.

Князь Н. Вогориди отговори:

" Моля ваше превосходительство да бла-говолитъ да положи предъ нозе-то Император-скаго Величества Султана глубока-та призна-тельность на мѣсто-то за постоянно-то и оте-ческо-то свое попеченіе за судьбина-та на Мол-давія. Ново-то благодареніе съ кое-то Н. И. В. благоволява да яви днесъ свои-те великодушны чувства, е намъ толко драгоцѣнно, колко-то повече гледаме че онъ иска да сохрани на-ши-те привилегіи и свободности дадени отъ старо време на това Княжество.

" Мое-то мѣсто ся держи на степенъ, равень съ важность на фирманъ-атъ споредъ кого-то го е призовано да направи опредѣлен-ни-те избранія съ тихота и умѣренность. Вси мы ще правиме молитва на небе то, за да со-храни драгоцѣнни-те дни Его И. В. Султана и да сподоби царство-то му по-силно и по-славно да стане.

" Благополучни сме че В. Порта е из-брала ваше превосходительство да ны донесе царскій-атъ тойзи фирманъ, кой-то отвара на Молдавія нова епоха благоденствія. Азъ и лю-безни-те мои соотечественницы благодараме ви за трудъ-атъ кого-то взехте въ това посла-ніе, и гледаме ваше-то при насъ прішествіе ка-то прѣдвѣщаніе на благополучно едно будуще.

Споредъ писмо отъ Віена, 20 февруарія, полномощни-те на комисія-та за Княжес-тва-та готовили ся за да трѣгнатъ. Русскій-атъ Комисаръ, Г-нь Лихманъ Палмродъ по-слѣ него ще трѣгне.

Слухове бѣха ся раздали че Порта-та и-мала намѣреніе да испрати военно едно тѣло у Влашко и Молдавско. А сега писма отъ Ві-ена казувать че Князь Калимахи казалъ во и-ме на правительство-то си, че Порта-та не щела да привземе Княжества-та освѣнъ ако ся случи внутренно-то состояніе на мѣсто-то да има нужда отъ присутствіе-то на войски.

Исти-те писма казувать че Австрійски-те вонски ще ся теглятъ совѣтъ отъ Кня-жества-та, надѣ окончаніе-то на марта.

Пишатъ отъ Влахія че движеніе-то на окия, кои-то искатъ Княжества-та на една держава да ся соединятъ е чрезвычайно, и че разни клубове ся составляватъ гдѣ-то са ся собирали и разисчлывали съ голѣма раснае-ность даже и за най неспособни-те вопросы, и най несогласни-те съ права-та на В. Порта и мысли-те на подписатели-те трактата отъ 18/30 марта. Смирени чловѣци отъ това мѣсто со жалость гледатъ тѣя волненія и мыслятъ че тѣ можатъ неблагопріятно слѣдствіе да имать. Приложаватъ че голѣми-те бояри, кои-то ис-катъ правдини-те на свои-те роби, дѣйстви-вать наедно съ немирници-те съ намѣреніе да сполучатъ щото, съ безначаліе-то, нѣкое мудро и полезно устроеніе да не стане.

Докторъ Г. Нарани, който съ голямо стараніе бѣ гледалъ руски-те роби въ послѣдній-атъ бой, получи отъ Императорскаго Его Величества Императора Александра една табакера украсена съ емазы, содружена и съ писмо много похвалително отъ рускаго посланника.

Въ понедѣльникъ утрѣнь-та, намѣрися една фабрика на калпавы каймета. Тамо намѣриха много орудія (злати) и 500,000 каймета отъ 10 и 20 гроша. Тая фабрика работила отъ една година, и казувать много калпави каймета да е раздала. Калпузани-те както увѣряватъ накупили си чифлицы, кѣщи, дюкени и разни безцѣнни работи. Двамина отъ тѣхъ ся уловили като правиха каймета, и за прѣхасы.

Пишатъ отъ Парижъ че Великій Князь Константинъ учекувался былъ въ Тулонъ ка-дѣ 3/15 Априлія.

Денеша отъ Петербургъ, увѣрява че рускій Императоръ канился былъ да направи путешествіе въ Парижъ и Италія.

Прочитае въ Емпарсіалъ:

Солунъ, 27 Февруарія.

Дума ся да чистясь Вардаръ, прекрасна-та наша рѣка за да стане плуема отъ морето до Скопѣ, въ Болгарія. Царско-то правителство показува расположеніе камъ това предпріятіе, кое-то неучѣнни слѣдствія ще има. Казувать че Ахметъ паша чекалъ заповѣдь отъ Порта-та за да тури рука на дѣло-то. Това учистеніе като стане, Солунъ ще е единъ отъ най цвѣтущи-те въ царство-то градове. Все-те земленни произведенія: пше-ница, лямикъ, ржъ, мисиръ и маслени-те зар-на ще иматъ голѣми хамбари тука за Европа. Виѣсто единъ корабль, гдѣ-то сега въ при-станище-то ни дохожда, тогда ще имаме до двадесять.

Пишатъ отъ Сересъ че Панаиръ-атъ си е отворилъ и че купцы и продавачи отъ разни народи, были много благодарни.

Пишатъ че Британско-то правителство составило одного консула въ Скинѣ, въ Бол-гарія, и тойзи консулъ, ще е Г-нь Жонъ Блондъ, кой-то бѣ консулъ до сега на Во-ло въ Тессалія.

Отъ исто-то мѣсто пишатъ до истый Вѣстникъ:

"Солунска-та окресность бѣше ся очи-стила отъ разбойницы, но приключеніе много плачевно въ Дохранъ ся случи и кое-то все-те духове уплаши.

Осминадесять разбойницы влезоха въ домъ-атъ одного сарафина Еврейна, хванаха го, свѣрзаха него, жена-та му, дщеря-та му, слуги-те му, и взеха все щото предъ очите имъ ся намѣри, като сребро, нанязи, темесюцы, да-же и тефтери-те. Послѣ това убиха сарафина, раниха двѣ-те жени, и слуга-та му удариха съ ножъ по глава-та. По благополучію тойзи преживѣ канто и жени-те, но единъ отъ слу-ги-те му смертоносно ся рани. Тѣхъ разбойни-цы, стояли казувать, въ градъ-атъ пять часа, безъ правителство-то да вземѣ мѣрки за да ги улови. Подозрѣніе ся хожрга на важно е-дно лице отъ градъ-атъ, кое-то имало да дѣ-ва на Сарафина, и това ся доказува като едиг-наха и тефтери-те.

Паша-та испрати конница да гонять тѣхъ разбойницы и надѣжно е да ся уловявъ и на-кажеть.

Огъ исто-то мѣсто, 6 марта.

Нашій градъ друго едно злощастіе по-страда. Въ миналый пяткъ, пожаръ силенъ избухна и 150 дома, и 300 дюкяна на пепель-станаха.

Огнь-атъ 12 часа безпрестанно горѣ.

То бѣше страшно зрѣлище. Дясеъ 650 фамили, составляющи 3,120 души, ходятъ голубоси, безъ жилище, безъ храна. Но ми-

лостиви иѣкои лица спомогнаха, и собраха до 120,000 гроша. Еврейскій торговскій домъ на Г-діе Алатини и Мондианъ даде самичакъ гроша 18,000.

ЧЕРНА ГОРА.

Прочитае въ Киденандансъ Белжъ, 24 Февруарія.

"У Віена стремили ся да отдадѣтъ на Россія да е содѣйствува на путешествіе-то Черногорскаго начальника у Франція.

"Разни Австрійски Вѣстници, кои-то днесъ получихме, подтверждать все щото за тойзи предметъ бѣхъ ви писаль. Между тѣмъ увѣрявать ма, но не зная до кой степенъ той-зи слухъ може истина-та да содержавя, че Ба-ронъ Хюбнеръ не щель былъ спокоенъ да о-стане безъ да ся не потруди щото Князь Даниль да ся приѣмне въ Парижъ ако не злѣ но и не много ободрително.

"Вѣрно е че Французско-то правител-ство не ще да одобри наклонность-та, кой-то Князь Даниль може да има за да отдѣли Княжество-то си отъ Отоманско-то царство; но истинно е отъ друга страна че ще ся по-трудѣ, со все-те свои средства да убѣди Чер-горскій-атъ начальникъ да препознае власть-та Султанова, кой-то никакъ тѣ Горцы не щеть да познаять, и кой-то только пути въ края на пушка-та си са я полагаали.

"Князь Даниль, кой-то въ Парижъ ести-гилъ, е верховный-атъ Черногорски владѣ-тель. Онъ е на тридесять години, воспитанъ ся е въ Віена, и на 17 октомврія 1831 наслѣ-ди Петра Петровича Нягоша, воика си, Вла-дыка-та Черногорски, кой-то со завѣтъ бѣ го наслѣднакъ свой оставиль. Онъ нисакъ и та-накъ е, исмерджа, съ фисіогномія дѣтелна и будна.

Князь Даниль всегда е обичаль Фран-ція, и двамина отъ внуки-те му са въ учили-ще-то Луи-ле-гранъ.

На мѣсяцъ Январія 1853, Князь Даниль ужени ся, въ Триестъ за Госпожа Даринка Кевинтъ, щеря Богатаго одного купеца. Онъ е съ нея у Франція.

ПЕРСІЯ.

Писма-та отъ Тренізонтъ казувать че работи-те въ Персія по-смугителни ставали. Писма отъ Тебрисъ, 5 Февруарія, казувать че мнозина уловили и ги заплели за да вос-претъ возбунтованіе-то, кое-то въ тойзи градъ ся случавъ. Строги-те тѣ мѣрки быдоха безъ полезни. Смущеніе-то слѣдова. Правителство-то желающе да узнае причина-та на тѣхъ въ Тебрисъ смущенія, пратило да викятъ кай-мама-атъ и первенцы-те и въ Тегеранъ да ги доведять. Заключеніе-то мира между Пер-сія и Англія не бѣше още извѣстно въ Те-геранъ, и вонски-те всегда въ движеніе ся на-мѣрвали.

АНГЛІЯ.

Вооруженія-та, кои-то ся предоготовля-вать за да отидать противъ Китаю, на истина са страшни.

Споредъ Тамсъ разни корабли, парахо-ди, фрегати готовять ся въ Англіиски-те Ар-сенали, и все-те корабли имали до 200 тона и до 2,200 человекъ сила.

Индія и Китая.

Извѣстія-та отъ Хонг-Конгъ стигать до 18 Январія. Подѣрждава ся че Англіиски-те из-горили Кантонски-те предградія. Англіиски-те загубили въ това обстоятелство двамина умрѣ-ли, и шестмина ранени. На 6, Китайско едно многобройно военно тѣло удари, безъ да сполучи, крѣпость-та Дич-Фолли, и Адмиралъ-атъ бом-бардироваль градъ-атъ презъ нощъ-та. Нѣкой си хѣбаръ бѣше ся опыталъ да изогрови, съ хлѣбъ-атъ, все-те Англіиски, кои-то въ Хонг-Конгъ ся намѣрвагъ, но улови ся и на судъ ся изведе. Съ него има и груги девять сови-

ловицы. Доки-те и други-те притежанія, кои-то принадлежаваха, въ Вампоа на чужестран-цы, разсипаха ся отъ Китайцы-те абіе като Европески-те корабли трѣгнаха. Гивѣ-атъ на Китайцы-те сѣнга до только щото изва-ждатъ умрѣли-те Англіиски отъ Гробове-те и рѣжакъ имъ глави-те за да си отмстять. О-нии Китайцы, кои-то преди години бѣха ся возбунтовали противъ правителство-то, сое-диниха ся сега съ други-те си соотечествен-ници и наедно ся бранять отъ неприятели-атъ. Русска-та Корвета Оливица, кой-то ся го-няше отъ Адмиралъ-атъ Еліо, намѣрвала ся малко далечъ отъ Хонг-Конгъ, гдѣ-то ся пре-готовляваше, за да трѣгне послѣ за Европа, кой-то отъ седемъ години насамъ е осганила.

Цѣна на Стоки-те

въ Цареградъ.

Пшеница.

Азовска корава	Гр: 51 — 55 —
Исманлъска	нема.
Самсунска	" 41 — 44
Бургаска	" 40 — 41
Галацка	" 38 — 40
Бургаска мекка	34
Балджинска	" 30 — 32
Брайлска	" 30 — 33
Галацка нема.	
Ичмикъ Румелійски и Дунавски "	14 — 15 1/2
Папуръ Галацки и Брайлски .	24 — 25

Брашно.

Триестинско 1, 2 и 3-то качество "	3 1/4 — 4 1/2
Одеско 1 и 2-ро качество . . .	" 3 5/8
Французско	" 3 — 3 1/2
Румелійско 1 и 2-ро качество "	1 3/4 — 2 1/2
Фасулъ Дунавски 100-те оки "	150 — 160
Древено масло ока-та	" 10 — 10 1/2
Критски сапунъ	" 5 1/2
Сибирско масло ока-та	" 16 1/2
Лой въ стомна, ока-та	" 12 1/4

Цѣна-та на пары-те въ Цариградъ.

Жылтица кремницъ	" 57 1/4
Двайсе франки	" 96 1/4
Англіиска лира	" 121 1/4
Турска лира	" 111 1/8

Книги аз продаванъе.

Енциклопедія	Гр. 25 —
Всеобща Исторія	" 12 —
Павель и Виргинія	" 8 —
Хижа Индійска	" 3 —
Кавкаски пленници	" 3 —
Совѣти за неправды-те жены .	" 4 —
Разговори Вѣроисповѣднѣи	
Нравни и Исторически	" 8 —
Повѣсти за древни-те	
Славяни и Еллини	" 3 —
Оруженосецъ-атъ Наполеоновъ	2 —
Проказанный	" 2 1/2
Отговоръ за Божи-Гробъ . . .	" 3 —
Нѣколко мысли за българ-скій	
языкъ	" 3 —
Българска Исторія	" 3 —
Малка Енциклопедія	" 2 1/2
Памела	" 6 —
Училище за дѣца-та	" 8 —
Букваръ	" 2 —
Хат-и-Хумаюнъ, относящійся на хри-стияны-те и други-те подданици на Отоманска-та Имперія .	" 3 —
Тѣхъ книги составлявать едно тѣло на мал-ка една българска библиотека и продаватся ед-на поедна споредъ горна-та цѣна, и струвать всички-те	гр. 100
Но ако купи нѣкой всички-те из-едножъ сирѣчь едно тѣло на малка-българска библиотека оставаме ги за	180
Ако купи двѣ библиотни оста-ваме ги за	" 140
Ако купи три библиотни, оста-ваме ги за	" 180
Ако купи четири библиотни, оста-ваме ги за	" 200

Церковный Апостолъ.

Гр. 70

ПЕЧАТНИЦА Ц. ВѢСТНИКА.